

TIỂU LỤC THẦN PHONG

THEO EM
VÀO GIỮA
GIÁO ĐƯỜNG

TRƯỜNG CA

Tủ Sách T.Văn & BẠN HỮU
2026

TIỂU LỤC THẦN PHONG

THEO EM VÀO GIỮA GIÁO ĐƯỜNG

(TRƯỜNG CA)

Tranh Bìa: CÔ GÁI VÀ ĐÓA HOA (Hà Huỳnh Mỹ)

**Ấn Bản điện tử do Tủ Sách T.Vấn & Bạn Hữu thực hiện 2026*

1

Từ em vào giữa giáo đường
Áo dài tha thướt phấn hương dặt dìu
Phong cầm thánh thót phiêu diêu
Trên tường thánh thể thuận điều phỉ phong

2

Thẹn e khoác lấy tay chồng
Ngập ngừng bước nhỏ lệ hồng chợt rơi
Kể từ giờ bỏ cuộc chơi
Quý bên thánh giá thốt lời thủy chung

3

Này là một đóa phù dung
Rằng ơn thánh chúa chúc mừng trăm năm
Lắc lư xông lầy hương trầm
Thánh đường thiên chúa rì rầm cầu kinh

4

Mười lăm năm một chữ tình
Hoa niên một thuở rằng mình với ta
Học đường ngày tháng trôi qua
Mắt em biếc những chiều tà sánh đôi

5

Cầm tay mơ ước xa xôi
Một cung trời mộng mêm môi xuân thì
Dịu dàng đáng đáp từ bi
Đã thương rất mực có gì tiếc nhau

6

Bây giờ cho đến mai sau
Tình này ắt hẳn bạc đầu luyện thương
Hạ vàng rực rỡ hoa dương
Dù cho ở giữa vô thường vẫn vui

7

Đường trần lặn độn ngược xuôi
Dòng đời lắm đoạn khóc cười vu vơ
Này em du tử ngân nga
Mà tâm thanh tịnh có ngờ gì không

8

Vì chung lặn lội giữa giòng
Trắng tay trong chốn bụi hồng xiết bao
Sắc hương phong vận xông xao
Mình đa mang lắm mà lao đao đời

9

Rằng ơn chúa chúc ngôn lời
Trăm năm giữ phận bên người thiết tha
Phúc phần này của đôi ta
Sướng vui cũng đủ đến tà dương huy

10

Này ơn đức mẹ từ bi
Chở che con vượt những gì gian nan
Ngày xưa hạ trắng hoa vàng
Mà nay mình vẫn bàng hoàng cơn mơ

11

Một ngày nên nghĩa phu thê
Một đời mình sẽ đi về có nhau
Vững lòng trong cuộc bể dâu
Mình về tắm bến giang đầu mát trong

12

Ngày vui ca hát giữa giòng
Tử sanh có mặt ở trong đất trời
Đôi uyên ương rất rạng ngời
Chắp liền đôi cánh cất lời tương tư

13

Em về xếp lại phong thư
Chuyện ngày xưa ấy kể từ hôm nay
Mười lăm năm mộng còn say
Người về cố quận tháng ngày sầu đưa

14

Thương nhau biết mấy cho vừa
Sá gì những nổi nắng mưa phong trần
Nước xuôi mình đứng tần ngần
Đã toan lội ngược mấy lần lại thôi

15

Thần thơ chơi giữa lưng đồi
Hạ vàng phương ngoại mây trôi trắng trời
Vẫn xanh biếc lá cây đời
Mười lăm năm lẻ theo thời gian qua

16

Giữa mùa hạ hỷ hoan ca
Trong ngoài châu quận biết là có nhau
Tình dầu đẹp đến mai sau
Ít nhiều cũng nhuốm sắc màu rong rêu

17

Buộc đời nhau một chữ yêu
Thôi thì thôi thế sớm chiều thế thôi
Ngọt ngào biết mấy làn môi
Nuột nà quyến rũ là đôi chân dài

18

Thanh thanh vóc hạc trang đài
Đắm say đến độ vẫn hoài ước mơ
Vụng về viết dở vần thơ
Ngồi trong cửa nhớ bến bờ hương quan

19

Xên xang áo lụa hạ vàng
Em tung tẩy tựa muôn ngàn bướm hoa
Ngân nga một giải giang hà
Phút giây này giữa Sa - Bà sóng xao

20

Cho lòng mình những nao nao
Rằng du tử với má đào thiết tha
Lại mùa cúc mới đơm hoa
Chúa về về ngự giữa thánh tòa phúc âm

21

Nhọc lòng cứu rỗi tháng năm
Buồn trên thánh giá vẫn thâm lệ rơi
Thiện tâm sống mãi với đời
Vòng gai trên mào thay lời xót xa

22

Giáo đường thánh thót tiếng ca
Lung linh ngọn nến trắng ngà hiến dâng
Dường như các vị thiên thần
Thổi kèn mục tử rất gần đầu đây

23

Mùa hồng chín đỏ hây hây
Vàng gieo trong gió rơi đầy nước non
Cỏm xanh hương vẫn hây còn
Mùa thu lãng đãng gọi hồn nhớ nhung

24

Gấm hoa muôn sắc trùng trùng
Mở ra vô tận đường tùng biếc xanh
Mình đây một chút tâm thành
Lễ mừng đức mẹ kết vành hoa thơm

25

Đồng vàng rải rác rạ rơm
Kiệu hoa rước mầu mừng đêm hội làng
Người về cất tiếng ca xang
Một đàn con trẻ rộn ràng múa lân

26

Em dường thoáng chút băng khuâng
Tuổi thơ ngày ấy chợt gần biết bao
Đường làng man mác hoa cau
Đêm rằm vắng vặc trăng sao giữa trời

27

Hai mươi năm nước non người
Gặp đây hoan hỷ nói lời thiết tha
Mai này rồi lại chia xa
Mà tâm mình vẫn thấy là có nhau

28

Ít nhiều u uẩn thương đau
Chuyện ngày xưa đã xanh màu khói sương
Vàng hoa cúc nở trong vườn
Em ơi lời nhớ lời thương mấy mùa

29

Tình này biết mấy cho vừa
Nhớ ngày em hãy còn chưa lấy chồng
Cuối mùa lúa đã gặt xong
Rủ nhau ra giữa nội đồng phát phơ

30

Lá rừng xào xạc xác xơ
Phải mùa thu cũ tình cò hồi em
Mình về thành giữa một đêm
Rượu nồng cạn chén say mềm môi nhau

31

Tháng ngày thấm thoát qua mau
Cuối mùa thu có trầu cau rượu hồng
Em vui duyên phận vợ chồng
Nửa mai tương tục nối dòng cháu con

32

Riêng mình vui thú nước non
Giang hồ bốn bể hãy còn rong chơi
Mùa đông tuyết đổ bời bời
Một màu trinh bạch trắng trời ngoại phương

33

Mình lưu lạc giữa con đường
Nhớ người cố quận vẫn thường tươi hoa
Một đêm sương lạnh sơn hà
Mơ màng nghe tiếng tù và đâu đây

34

Mờ mờ mây khói bữa vầy
Nhìn ra còn rõ vết giày rêu in
Ấy là dấu hiệu làm tin
Nam thần nữ thánh vẫn tình thiết tha

35

Đêm về đọc lấy thơ ta
Âm đồng vọng giữa giang hà xanh xao
Lòng mình luống những nao nao
Thương người lỡ vận cùng đau nỗi tình

36

Hiếu nhau chẳng luận vô hình
Sóng lòng đồng điệu nên mình thiết tha
Ngại gì những khoảng cách xa
Cùng trong sinh tử Sa - Bà em ơi

37

Mùa đông sầu trắng đất trời
Vẫn không ngăn ngại được lời hỷ hoan
Mai kia trời đất hãy còn
Lời thơ này mãi sắt son với người

38

Tàn canh mơ thấy em cười
Sáng ra cả một vùng trời tuyết bay
Mầm hoa ngủ dưới đất dày
Thầm nuôi mộng đẹp đợi ngày đón xuân

39

Trăm năm dễ được mấy lần
Gặp người ở giữa non thần phi phong
Dù mình rất mực thông dong
Mà hồn chan chứa thắm mong xuân về

40

Bạt ngàn hoa nở bốn bề
Chúa xuân đến đủ đề mê tình đời
Xinh sao đôi mắt biếc ngời
Khẽ khàng chạm đến một thời nhớ nhung

41

Dịu dàng một đóa phù dung
Thẹn e nép bóng cội tùng thâm xanh
Mùa xuân em bỏ thị thành
Về chơi đồng nội hái nhành mai mơ

42

Có người đứng ở bên bờ
Mãi xem để gió cuốn tờ thư tay
Em cầm đọc lấy mê say
Lòng xiêu xiêu lắm người hay chăng là

43

Xuân xanh nhuộm thắm sơn hà
Một vùng giang hạ la cà bướm ong
Vây quanh quán quýt má hồng
Vườn vàng một đóa cải ngồng đơm hoa

44

Chiều xuân lên lễ chánh tòa
Giáo đường chuông nguyện vang xa một vùng
Niệm này trời đất vô cùng
Ơn này tiên tổ đã từng dựng xây

45

Mẹ mang chín tháng mười ngày
Cha công dưỡng dục cao tày Thái sơn
Hiếu là nền tảng đạo nhơn
Cuộc đời chẳng có gì hơn lễ này

46

Cũng là phước đức sâu dày
Nhơn duyên hội ngộ đủ đầy với nhau
Ví dù cho đến mai sau
Có còn gặp lại đượm màu yêu thương

47

Mùa xuân mãi miết miên trường
Mà mình đã quá nửa đường sải chia
Bên này với lại bên kia
Lòng càng phân biệt xa lìa nghĩa nhân

48

Dù gì mình cũng công dân
Cháu con dòng dõi Lý - Trần Đông A
Mình thương lấy nước non nhà
Dù nhiều mất mát đang đà suy vì

49

Quan quyền một bọn ngu si
Tham thì vô độ hèn thì đã lâu
Khom lưng cống lấy giấc Tào
Voi giày má tổ mà đau đớn lòng

50

Này em con cháu Lạc Hồng
Gắng công gìn giữ nối dòng tổ tiên
Bắc, Trung, Nam nối ba miền
Dẫu bao khác biệt vẫn liền nước non

51

Vân Phong, Phú Quý, Vân Đồn
Vẫn là nước Việt vẫn còn người Nam
Đã từng Bắc thuộc nghìn năm
Lẽ nào lân nữa mà cam sao đành

52

Hỡi người phát tiết tinh anh
Linh từ quốc tổ tâm thành hộ dân
Trải qua bao cuộc phong trần
Lòng người vẫn vững tinh thần quốc gia

53

Này em một cõi sơn hà
Ân tình thâm trọng ấy là biết bao
Đổ ra xương trắng máu đào
Cha ông gìn giữ truyền trao mấy đời

54

Em quỳ dâng lễ trọn lời
Quan phòng xin chúa thương người Việt Nam
Duyên tình là nợ trăm năm
Không quên nghĩa nước nên thăm xót xa

55

Nước non vẫn nước non nhà
Núi cao biển rộng giang hà đẹp thay
Kẻ thù truyền kiếp xưa nay
Dã tâm cướp lấy đất này chữa thôi

56

Chúng quên rằng mắt đi rồi
Bạch Đằng, Như Nguyệt sóng bồi máu loang
Đống Đa muôn vạn thác oan
Mãi chưa tỉnh mộng vẫn còn xâm lăng

57

Mùa xuân son sắc vĩnh hằng
Mây mù tan lại tròn trăng giữa trời
Sử xanh ghi chép đời đời
Tắm lòng yêu nước những người thiện tâm

58

Thời gian dù có thăng trầm
Một trời cổ quận vẫn thâm thiết tha
Anh em muôn dặm một nhà
Nỡ nào đem bán giang hà nước non

59

Bê dâu lớp lớp sóng cồn
Khói hương hiển hiện linh hồn tổ tiên
Miếu đường quốc độ linh thiêng
Mấy ngàn năm vẫn vững truyền em ơi

60

Một mùa hạ mới rong chơi
Về thăm châu quận thương người biết bao
Quý thay hai chữ đồng bào
Thương sao cùng đỏ máu đào khác chi

61

Em cười đáng điệu từ bi
Một ngày non nước xanh rì hạ dương
Dù rằng rong ruổi mười phương
Mà tâm mình vẫn thường thường nhớ quê

62

Gian nan trắc trở đi về
Người sau kẻ trước chẳng chờ được đâu
Sa – Bà một cõi xanh dâu
Thiên đàng một cõi nhiệm màu lắm thay

63

Hiện tiền này những phút giây
Sống trong lạc trú tháng ngày hỷ hoan
Này đây một cõi địa đàng
Thân tâm hòa hợp bình an giữa đời

64

Long lanh mắt biếc em cười
Mình vui ngỗ cả cung trời lạc hoa
Một đêm nguyệt bạch chan hòa
Bóng trắng rờn rợn bên tòa tháp hoang

65

Mơ hồ đồng vọng ní non
Hận ca vong quốc hãy còn chưa tan
Rộn ràng yến tiệc vua ban
Ô Châu sính lễ rước nàng vu quy

66

Huyền Trang son sắt xuân thì
Gái hồng nhan phải lụy vì nước non
Tình chung dang dở chưa tròn
Nàng về Chiêm quốc héo mòn tâm can

67

Nào đâu điện ngọc cung vàng
Tàn năm bỗng hóa ra giàn hỏa thiêu
Thôi thì trăm sự đánh liều
Thuyền tình vượt bể hải triều xông xao

68

Tháp Chàm ngạo nghễ trăng sao
Đồ Bàn đã mất lũy hào vỡ tan
Cung xưa yển tiệc huy hoàng
Bể dâu đã hóa gò hoang xứ người

69

Chế Bồng Nga hãnh ngậm cười
Máu Chiêm, đất Việt, giờ thời lệ dân
Biết đâu phúc họa xoay vần
Sa – Bà này mãi phong trần em ơi

70

Bóng trăng tịch mặc giữa trời
Đã khô huyết lệ tháp Hời lở loang
Triền đồi đất đỏ như son
Hồn người xưa hỡi hỡi còn thiết tha

71

Phải rằng thể nữ cung nga
Theo thời gian đã hóa ra bướm vàng
Ngày thời nương nấu gò hoang
Đêm lòe lập đóm lửa tàn ma trời

72

Xót xa thương lắm dân Hời
Đoạn trường dâu bể muôn đời trả vay
Lên đồi thấy tháp chiều nay
Chuyện ngày xưa hãy còn cay cay lòng

73

Trăm năm trong cõi bụi hồng
Mình mê muội mãi giữa giòng tử – sanh
Mộ Hời hoang phế chung quanh
Một vài vết tích tình anh hãy còn

74

Vãi vương gạch vỡ màu son
Nghìn năm mà vẫn hãy còn đỏ hoe
Một ngày vàng hạ sơn khô
Về rong chơi giữa bốn bề biếc xanh

75

Ngày em vui trở về thành
Chút quà thơm thảo ấy nhàn lan hương
Theo em vào chốn giáo đường
Tiếng chuông ở giữa vô thường vút cao

76

Thánh ca thánh thót thanh tao
 Minh người ngoại đạo cũng nao nao lòng
 Nửa đêm ngây ngất rượu nồng
 Minh vui quần quýt trong vòng đam mê

77

Vũ trường quên cả lối về
 Có nàng vũ nữ lượn lờ quanh ta
 Sắc hương này nhớ chẳng là
 Nợ tình ràng buộc Sa – Bà với nhau

78

Lụy tình ôm lấy cơn đau
 Ngày xưa đã thế ngày sau khác gì
 Ôn em tình vẫn xuân thì
 Tạ em lấp lánh một vì sao mai

79

Cơn đau dằng dấp hình hài
 Gã du tử lơ lạc loài luyến thương
 Ngẩn ngơ ở giữa con đường
 Đi về lặn đạn vẫn thường ước ao

80

Người em phong vận má đào
 Tương tư từ tận kiếp nào chữa quên
 Nỗi niềm năm tháng không tên
 Đã từng lưu lạc còn trên đời này

81

Trải qua bao bận đắng cay
Kể từ cố quận thảng ngày sầu đưa
Tình từ muôn thuở xa xưa
Nghìn năm hồ để cho vừa nhớ thương

82

Gặp em ở giữa vô thường
Mà không chung được con đường em đi
Nhật nhòa dấu vết chim đi
Tôi rời cố quận thôi thì ngóng trông

83

Ngày kia pháo đỏ rượu hồng
Sầu lên mắt biếc một dòng lệ rơi
Thôi thì chớ lấy làm chơi
Thôi thì em hãy vâng lời người ta

84

Đã sinh trong cõi Sa – Bà
Khổ đau tình lỡ cũng là đương nhiên
Lòng chôn chặt nỗi ưu phiền
Đặng vui sống với hiện tiền phút giây

85

Chuyện ngày xưa để mây bay
Thương nhau chẳng luận thảng ngày dở dang
Này em hạ trắng hoa vàng
Cung trời hải ngoại biếc ngàn ánh sao

86

Mưu sinh vất vả biết bao
Đi – về loi lè thì thảo nắng mưa
Mình còn đi sớm về trưa
Mừng người đi đến đón đưa có người

87

Ngược xuôi cũng cảm ơn đời
Mình thầm ôm ấp những lời thiết tha
Giáo đường lộng lẫy nguy nga
Chúa đâu ngự ở tháp ngà hiển vinh

88

Mão gai áo vải đang trình
Đồng hành cùng với dân tình khổ đau
Tình thương ấy thật nhiệm màu
Giải bao oán kết thắm sâu lòng người

89

Này em chẳng phải trên trời
Chúa đang sống với cuộc đời trần lao
Giữa giòng biến động xô xao
Lắng lòng nghe tiếng kêu đau đón lòng

90

Công bằng, bác ái hoài mong
Giang hồ bốn bề người trong một nhà
Này đây một giải giang hà
Nước Nam này vẫn mãi là nước Nam

91

Quan quyền dầu có gian tham
Cũng không bán được ngàn năm cơ đồ
Cha ông bồi đắp điểm tô
Biết bao xương trắng máu đào dựng nên

92

Linh thiêng quốc tổ miếu đền
Dày công xây dựng một nền quốc gia
Giữa mùa hạ hỷ hoan ca
Trong ngoài châu quận cũng là anh em

93

Sóng lòng dường đã dịu êm
Tình non nước với nỗi niềm riêng tư
Em vui duyên mới kể từ
Tôi không quên được dáng người thanh thanh

94

Tình này rất mực chân thành
Vô duyên lỗi hẹn nên đành phụ nhau
Dòng đời dằng dặc xanh dâu
Lòng còn thương đến bạc đầu chữa thôi

95

Bây giờ cố quận xa xôi
Chiều chiều nằm dưới chân đồi mây bay
Miệng mình ngậm cọng cỏ may
Lãng du đường dễ thảng ngày sâu qua

96

Giáo đường chuông vọng vang xa
Một đàn chim trắng dưới tà dương môn
Một vùng hạ biếc sơn thôn
Vô thường hóa hiện biển cồn nương dâu

97

Một trời ngan ngát hoa ngâu
Sắc trần đắm đuối từ lâu đã từng
Mình đây lắm lúc muốn dừng
Mà sao vẫn cứ dở chừng đam mê

98

Nỗi tình đa cảm mộng mơ
Tâm khao khát vẫn chưa hề suy hao
Vì chung mắt biếc má đào
Ái ân chẳng đặt mà lao đao đời

99

Ước ao mơ lấy được người
Đêm trường mộng mị nụ cười liêu trai
Vóc gầy mình hạc xương mai
Tuyết pha sắc với ngọc ngà tắm thân

100

Phong lưu dễ được mấy lần
Vô duyên đâu dễ phúc phần đến ta
Bây giờ mới thật là xa
Mình về vui với giang hà nước non

101

Mây bay lòng vẫn hãy còn
Tháng năm qua vẫn sắt son tình này
Dòng đời lặn độn vui đây
Tử sanh bất tận còn say mê người

Tiểu Lục Thần Phong
Át Lăng thành, mùa hạ cũ

THEO EM VÀO GIỮA GIÁO ĐƯỜNG, TRƯỜNG CA
của TIỂU LỤC THẦN PHONG là tác phẩm thứ 106
trong Tủ Sách Điện Tử T.Vấn & Bạn Hữu. Bản điện tử
được phát hành miễn phí trên hệ thống toàn cầu của
trang mạng văn học:

T.Vấn & Bạn Hữu
(T-Van.Net).

